

Тетяна Радченко — випускниця програми “Арт-медіа” 2020 року. Вона була одною з перших студенток, які навчалися на такій спеціальності. Ми поспілкувалися з Тетяною про її враження, робочий досвід та як вона перейшла на артсторону!

Ти сова чи жайворонок?

Жайворонок

Яка була твоя перша робота?

Було дві одночасно. Я вже давно займаюся SMM — тож я наповнювала соціальні мережі, писала статті на сайт, працювала медіатором на мистецьких проєктах у журналі Artslooker.

Працювати віддалено чи в офісі?

В офісі тобі краще комунікувати, а з дому зручніше, бо ти не витрачаєш часу на дорогу. Зараз я розвиваю свій власний бренд, тому мені зручніше віддалено.

Чи володієш іноземними мовами?

Англійська. А на філософському вивчала ще латину й одного разу вона навіть знадобилася на роботі медіатором!

Що тебе надихає?

Звичайні буденні речі та люди, які оточують. Навіть пройтись у парку та послухати музику.

Чи є у тебе приховані таланти?

Малювати. Все життя був прихований, а з початком війни взяла пензлик в руки. Бо зрозуміла, що треба щось робити. Спочатку це була арттерапія, а потім створила інстаграм, люди почали замовляти картини. Створила ТікТок і за пів року набрала 12 000 підписників.

Як би ти назвала свою автобіографію?

Перше що спало на думку - панта рей (все тече, все змінюється)

Розкажи більше про бакалаврську освіту та чому обрала "Арт-медіа" для магістратури?

Я навчалась в КНУ імені Тараса Шевченка на філософському факультеті на спеціальності Культурологія. За чотири роки я максимально взяла з цієї спеціальності, навчання було важке, без «щасливих студентських років». Напевно, якби я пішла в Інститут журналістики, життя склалося б інакше. Тут більш весело, принаймні було до війни та ковіду. В корпусі хтось грає на роялі, люди більш комунікабельні. Філософи більш занурені у себе. На першому курсі бакалаврату я була наймолодша в групі, всі вже працювали. Коли запитали “Яких відомих філософів ви знаєте?”, то виявилось, що всі вже читали Канта. Я про нього чула, але більше не знала, починала з нуля. Потім закінчила філософський з червоним дипломом. Коли було потрібно обирати куди далі йти, то я згадала, що мріяла бути журналістом. Змінювати спеціальність було ризиковано, але я була виснажена культурологією і вирішила спробувати нове. До того ж ми були найпершою групою Арт-медіа з початку заснування програми. Потім я не жалкувала про свій вибір, магістратура мені сподобалася більше.

Які були очікування від навчання на магістратурі?

Я бачила Інстаграм-сторіс подруги з Інституту журналістики про життя, проекти, які вони влаштовували. Тому після досвіду навчання на серйозній культурології, я хотіла «реанімувати своє студентське життя». Також я хотіла змінити своє оточення.

Що найбільш веселе сталося за час навчання на "Арт-медіа"?

Перший рік навчання був очний і все пройшло чудово. Потім зимою 2020 ми були на практиці, я влаштувалася на НТН. А потім у лютому 2020 почався ковід і ми перейшли на онлайн.

Розкажи про твій досвід комунікації з викладачами? Хто найбільше запам'ятався та чим?

Любов Василівна — вона досі мені пише, вітає з усіма святами. Вона була як наша мама, рідна душа, завжди цікавилася одногрупниками. Також в Інституті журналістики я зустріла викладачку Подолян, з якою я ще на культурології спілкувалася. Дуже професійна. Також згадую Воронову Мальвіну Юріївну, іноді виникали дивні ситуації, але з нею ми навчалися правильно ставити питання, щоб максимально розкрити людину. Я думаю, це дуже знадобиться в житті.

Які дисципліни порадили б додати / прибрати з програми?

Предмет про етику був надто детальний. Краще, щоб більше уваги приділяли практичним предметам.

Мені не вистачало базових знань з теорії журналістики. Бо багато студентів мали журналістський бекграунд і на перших парах могли відповідати на питання викладачів.

Твій тато президент Всеукраїнської федерації рукопашного бою. Чи вплинуло можливо "бойове" виховання на ваш характер, як журналіста?

Тато навчив мене досягати. Я не шукаю легких шляхів. Можливо, йти до кінця незважаючи ні на що також частина бойового духу.

Мені розповіли, що ти працювала на Інтері, а зараз пішла у творчість (малюєш картини). Розкажи детальніше про досвід роботи на каналі, та як перейшла на "артсторону"? Чи працюєш зараз за спеціальністю, можливо, навіть в артжурналістиці?

Я з першого курсу почала вести фейсбук сторінку Артгалереї. Я писала статті про мистецтво, наповнювала сторінку. Потім я вже вела інстаграм сторінку галереї. Паралельно писала для "Artslooker". Ще в той час на Арсенальній відкрився Музей моди й під час відкриття наповнювала його сайт та соцмережі. Працювала в артпросторі у Французькому кварталі медіатором, адміністратором. Я за час роботи з мистецькими проектами поєднувала журналістику та SMM. Практику проходила на НТН, мені сподобалося телебачення та я б хотіла до нього повернутися. Пізніше якийсь час я працювала на каналі УНТ, але, наприклад, організація виїзду на місце подій була дуже "бюрократичною". Потім на Інтері я пропрацювала рівно рік.

З початком війни я почала малювати у стилі fluid art. Часто думаєш що хтось може, а я не можу. Ти думаєш, що є великі художники та ти таким не станеш. Тому я довго малювала просто для себе. Батьки та хлопець мотивували виставляти результати в Інстаграм. Спочатку було нелегко "оцінювати" своє мистецтво та працю. На той момент це було найскладніше. А потім я почала бачити фідбек, багато аудиторії приходило з Тіток. Зараз

я активно малюю вже 8 місяців, думаю, що я на правильному шляху. Бо я роблю те, що мені подобається.

Була навіть співпраця з виконавцем. Допомогла сила інтернету. На той час в рекомендаціях була пісня гурту Barabanda - Я знаю є Бог і він зараз нас бачить. Я зробила патріотичну картину під цю пісню та виставила в Інстаграм Ріс. Так допис зібрав 30 000 переглядів. Соліст гурту побачив та запропонував створити картину для їхнього гурту. У відповідь вони розказали про мою творчість своїй аудиторії. Також була співпраця з дівчинкою, яка продавала бокси для хобі. Одним з боксів була моя текстурна картинка.

Розкажи про тему твого дипломного проєкту

Мій дипломний проєкт був про мобільний арт-додаток. Це була гра на тему мистецтва. Наприклад, хто автор картини, в яку епоху вона була створена. Я максимально детально все промалювала в Canva, що вже можна було грати в ту гру.

Яку якість, або рису характеру тобі дав Інститут журналістики, чому особливому ти тут навчилася?

ІЖ дав мені практику. І я б ще більше її додавала на час навчання. Наприклад, з викладачкою Гресько ми створили сторінку проєкту в Інстаграм та просували її. Звісно, багато студентів вже приходять досвідченими, проте саме практичні завдання знадобляться в житті. Інститут дав більшу свободу. Я вже знала і вміла багато, але тут зрозуміла, куди все «направити». Також Інститут журналістики дав мені «пинок» піти на практику на телебачення, бо завжди цього хотіла, але не наважувалася.

Також на одному з предметів ми навчилися заповнювати заявку на грант, це було максимально практичне завдання. Ще з цією викладачкою ми ходили в кіно на фільм «Заборонений».

TikTok Тетяни Радченко про картини

https://www.tiktok.com/@radchenko.art?_t=8aSGepC1uWE&_r=1

Instagram <https://instagram.com/radchenkoo.art?igshid=YmMyMTA2M2Y=>